

רע"פ 7508/15 - ירון יעקב כץ נ' הועדה מקומית לתכנון ולבנייה "לב השרון"

בבית המשפט העליון

רע"פ 7508/15

לפני:

המבקש:

כבוד השופט א' שהם
ירון יעקב כץ

נגד

הועדה מקומית לתכנון ולבנייה "לב השרון"

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 30.10.2015,
בעפ"א 1189-06-15, שניתן על-ידי כב'
השופט מ' ברק נבו

עו"ד גלעד אבני

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט מ' ברק נבו), בעפ"א 1189-06-15; ועפ"א 49698-06-15, מיום 7.9.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש והתקבל בחלקו ערעורה של המשיבה על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט א' ברגנר), בב"נ 24504-02-15, מיום 12.5.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 3.2.2015, הוציאה הועדה לתכנון ובנייה לב השרון צו הריסה מינהלי, אשר הורה על הריסת בנייה שביצע המבקש בגוש 8165, חלקה 13, שבמושב ניצני עוז (להלן: צו ההריסה). הבנייה מושא ההריסה, כך נטען בצו ההריסה, כללה מחסן בשטח של כ-1,600 מ"ר; ומשטח בשטח של כ-1,400 מ"ר, עליו קיימת הכנה לקונסטרוקציה להקמת מבנה.

3. המבקש הגיש לבית משפט השלום בקשה, לפי סעיף 238א לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבנייה), שעניינה ביטול צו ההריסה שהוצא. לטענת המבקש, צו ההריסה הוצא שלא כדין, ומכל מקום יש לאפשר למבקש לפעול להשגת היתר בנייה כחוק, על-ידי עיכוב ביצועו של הצו. בית משפט השלום דחה את הטענה, לפיה צו ההריסה הוצא שלא כדין. נקבע, בהקשר לכך, כי המבקש לא סיפק תשתית ראייתית ממנה עולה כי הקמה המבנים נושא ההריסה הסתיימה, וכי המבנה אוכלס בתקופה של 30 ימים, עובר להגשת תצהיר המהנדס, כנדרש בסעיף 238א לחוק התכנון והבנייה. עם זאת, לשיטתו של בית משפט השלום, ניכר על המבקש כי הוא פועל להשגת היתר בנייה, ואכן קיימת סבירות כי יקבל היתר כגון דא. על רקע זה, נקבע כי יש לעכב את ביצועו של צו ההריסה המינהלי, לתקופה בת 10 חודשים, במהלכם יפעל המבקש להשגת היתר בנייה כאמור. בית משפט השלום הוסיף וקבע, כי בחלוף תקופה זו, תהא רשאית המשיבה לבצע את צו ההריסה המינהלי.

4. ביום 26.5.2015, הגישה המשיבה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וביום 2.6.2015, הגיש המבקש ערעור שכנגד. ביום 7.9.2015, לאחר שדן במאוחד בשני הערעורים, קבע בית המשפט המחוזי כי יש מקום לקבל חלקית את טענות המשיבה, ולקצר את משך תקופת עיכוב ביצועו של צו ההריסה, לצורך השגת היתר. על רקע זה, החליט בית המשפט המחוזי, כי עיכוב הביצוע יינתן למשך 60 ימים בלבד, עד ליום 6.11.2015, וככל שהמבקש יעשה "צעדים ממשיים" לצורך קבלת היתר, יעמדו לרשותו 120 ימים נוספים, מעבר ליום 6.11.2015. יצוין, כי טרם קביעתו זו של בית המשפט המחוזי, הביע בא-כוחו של המבקש את הסכמתו לתוצאה האמורה.

5. ביום 26.10.2015, הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על הארכת תוקפו של עיכוב הביצוע לצו ההריסה. ביום 30.10.2015, לאחר שהתקבלה תגובת המשיבה לבקשה להארכת תוקפו של עיכוב הביצוע, קבע בית המשפט המחוזי כי יש לדחות בקשה זו. בית המשפט המחוזי ציין, כי המבקש לא ביצע כל פעולה מהותית לצורך השגת היתר, מאז שניתן פסק הדין בערעור, ביום 7.9.2015. על רקע זה, נקבע כי המבקש לא עשה "צעדים ממשיים" כלשהם, המצדיקים את הארכת תוקפו של עיכוב הביצוע. משכך, דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע נוסף לצו ההריסה. בית המשפט המחוזי הורה, "לפנים משורת הדין", כי יינתן למבקש שבוע נוסף "לצורך התארגנות", כך שמועד כניסתו לתוקף של צו ההריסה יידחה, עד ליום 15.11.2015.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה שלפניי טען המבקש, כי שגה בית המשפט המחוזי בדחותו את הבקשה לעיכוב ביצוע נוסף לצו ההריסה. נטען, כי הוצאת צו ההריסה פוגעת "פגיעה אנושה" בזכות הקניין של המבקש, המהווה זכות חוקתית. משכך, לשיטתו של המבקש, היה על בית המשפט המחוזי להאריך את תקופת עיכוב הביצוע, כך שתעלה בקנה אחד עם משך הזמן הדרוש לצורך השגת היתר בנייה. בהמשך, טען המבקש כי עניינו מעורר שאלה בעלת חשיבות עקרונית, שהיא מהו פרק הזמן אותו יש ליתן לצורך השגת היתר בנייה, טרם שמבוצע צו הריסה מינהלי. עוד נטען, בהקשר לכך, כי עיכוב ביצוע נוסף של מספר חודשים, לא יסכל את המטרה לשמה הוצא צו ההריסה, מלכתחילה. זאת, בהסתמך על ההלכה שנקבעה ברע"פ 2293/90 קולק נ' מוסד בית היתומים "תפארת שלמה", פ"ד מד(3) 173 (1990).

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי, מיום 30.10.2015, ולכך אדרש בהמשך.

דיון והכרעה

7. הלכה מושרשת היא, כי בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבלנה במשורה, ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגייה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק של ממש שנגרם למבקש (רע"פ 6449/15 חלואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015); רע"פ 4881/15 הלפרין נ' כרמי (24.9.2015); רע"פ 6032/15 אל וחידי נ' מדינת ישראל (21.9.2015)). חרף הנופך העקרוני אותו מנסה המבקש לעטות מעל לבקשתו, נחה דעתי כי הבקשה אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ומטעם זה, כשלעצמו, אין בידי להיעתר לה.

8. אוסיף למעלה מן הדרוש, כי אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש גם לגופו של עניין. ראשית לכל, רואה אני להדגיש כי המבקש נתן את הסכמתו המפורשת להצעת בית המשפט המחוזי, בנוגע למשך תקופת עיכוב הביצוע, כמו גם לאופן הארכת תקופה זו, במידת הצורך. משכך, אין המבקש רשאי, בשלב זה, לחזור ולהשיג על תקינותה של תקופת עיכוב הביצוע שנקבעה על-ידי בית המשפט המחוזי. לכך יש להוסיף, כי למבקש ניתנו הזדמנויות רבות לפעול לשם השגת היתר הבנייה. הזדמנות אחת ניתנה למבקש אף בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, שהקנה למבקש 120 ימים נוספים, ובלבד שינקוט ב"צעדים ממשיים", על מנת להשיג היתר בנייה כאמור. משלא ביצע המבקש כל פעולה מהותית לצורך השגת היתר הבנייה, מאז מתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולאור העובדה שהמבקש, מלכתחילה, הפר את הוראות חוק התכנון והבנייה ובנה בחלקתו שלא כדין, אין מקום ליתן למבקש הזדמנות נוספת, ואין לו למבקש, בהקשר זה, אלא להלין על עצמו.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

משכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה המינהלי. עם זאת, על מנת לאפשר למבקש זמן התארגנות נוסף, יעוכב ביצועו של צו ההריסה, כך שהוא ייכנס לתוקפו ביום 22.11.2015.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התשע"ו (8.11.2015).

ש ו פ ט